

δοκοῦντι τοὶ περὶ τὰ μαθήματα διαγνώμεναι . . . περὶ τᾶς τῶν ὄλων φύσιος καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος, οἷά ἐντι, καλῶς ὀψεῖσθαι. Πρβλ. γινώσκειν.

διάγνωσις 1. Διάγνωση/ἐκτίμηση, discernment/estimation, Δημόκριτος 226 οἰκῆον ἐλευθερίας παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἡ τοῦ καιροῦ διάγνωσις. Πρβλ. κρίσις **2.** Γνώση, knowledge, Ἀρχύτας 1.6 περί τε δὴ τᾶς τῶν ἄστρον ταχυτάτος καὶ ἐπιτολᾶν καὶ δυσίων παρέδωκαν ἡμῖν σαφῇ διάγνωσιν. Πρβλ. γνώμη, γνῶσις.

διάδδιν (ἀντίθ. συνάδδιν). Παραφωνῶ/διαφωνῶ, be dissonant/disagree, Ἡράκλειτος 10 συμφερόμενον διαφερόμενον, συνᾶδον δὲ ᾧ δ ο ν.

διάθεσις. Ἰδιοσυστασία, idiosyncrasy, Δημόκριτος O b (τίτλ.) Περί τῆς τοῦ σοφοῦ διαθέσεως. Πρβλ. διαθυγή.

διαθήκη. Διάθεση/κατάσταση, disposition, Δημόκριτος 9.3 ἡμεῖς δὲ τῷ μὲν ἐόντι οὐδὲν ἀτρεκές συνίμεν, μεταπίπτον δὲ κατὰ τε σώματος διαθήκην καὶ τῶν ἐπεισιόντων καὶ τῶν ἀντιστηριζόντων. Πρβλ. διατιθέναι.

διαθυγή (συνών. διαταγή, τάξις). Διάταξη, ordering, Λεύκιππος A 6 (DK II 72,21) διαφέρειν γάρ φασι (sc. Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος) τὸ ὄν ῥυσμῷ καὶ διαθυγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμός σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθυγή τάξις, ἡ δὲ τροπή θέσις Δημόκριτος A 38 (DK II 94,7-17) ὡς <γὰρ> ὕλην τοῖς οὔσι τὰς ἀτόμους ὑποτιθέντες τὰ λοιπὰ γεννῶσι ταῖς διαφοραῖς αὐτῶν. τρεῖς δὲ εἰσιν αὗται, ῥυσμός τροπή διαθυγή, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν σχῆμα καὶ θέσις καὶ τάξις . . . ὁρῶμεν δὲ τὸ αὐτὸ σῶμα συνεχές ὄν ὅτε μὲν ὑγρὸν ὅτε δὲ πεπηγός, οὐ διαιρέσει καὶ συνθέσει τοῦτο παθὸν οὐδὲ τροπῇ καὶ διαθυγῇ. Πρβλ. κακοθυγία.

διαθρώσκειν. Διαχέομαι/ξεπηδῶ, be diffused/leap out, Ἐμπεδοκλῆς 84.5 φῶς δ' ἔξω διαθρῶσκειν, ὅσον ταναώτερον ἦεν, λάμπεισεν κατὰ βηλὸν ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν.

διαίνειν. Ὑγραίνω, wet/moisten, Ἐμπεδοκλῆς 73 ὥς δὲ τότε

